Υπόθεση 322/87 R

Johann Frank
κατά
Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλοι — Αναστολή εκτελέσεως »

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 1987 4375

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Βαριά και ανεπανόρθωτη βλάβη

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 185· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 10ης Νοεμβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 322/87 R,

Johann Frank, πρώην υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τους Potthast και Rüber, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο E. Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, L-2132, Λουξεμβούργο,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατά

Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον M. Ekelmans, επικουρούμενο από τον J.-A. Stoll, 29, rue Aldringen, L-1118, Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο, μέσω της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 1987, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως από το Δικαστήριο επί της ουσίας, έτσι ώστε να καταβάλλεται στον αιτούντα χωρίς περικοπή το ποσό της συντάξεως που είχε μέχρι σήμερα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας βάσει των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 96 του κανονισμού διαδικασίας,

εκδίδει την παρούσα

Διάταξη

1 Ο J. Frank ήταν υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως, με βαθμό Α 2, από τις 2 Ιουνίου 1978 μέχρι της λήξεως της υπηρεσίας του στις 31 Ιανουαρίου 1983.

2 Βάσει του άρθρου 50 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, ο Frank έλαβε από την 1η Φεβρουαρίου 1983 αποζημίωση, η οποία υπολογίστηκε υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παράρτημα IV του πιο πάνω κανονισμού. Η αποζημίωση αυτή καταβαλλόταν στην αρχή σε βελγικά φράγκα (BFR) και κατόπιν, όταν ο αιτών επανεγκαταστάθηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δηλαδή από την 1η Μαΐου 1983, καταβαλλόταν σε γερμανικά μάρκα (DM) προσαρμοσμένη με το διορθωτικό συντελεστή που ισχύει για τη χώρα αυτή.

3 Με έγγραφο της 7ης Μαρτίου 1986, ο γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ειδοποίησε τον Frank ότι κατόπιν ελέγχου αποδείχτηκε ότι η μέθοδος υπολογισμού της μεταβατικής αποζημιώσεως την οποία δικαιούνταν είχε υπολογιστεί εσφαλμένα. Το έγγραφο αυτό ανέφερε ότι « κατ' εφαρμογή της μεθόδου που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα, ο διορθωτικός συντελεστής ελήφθη υπόψη δύο φορές, δηλαδή μία φορά ευθέως και μία δεύτερη φορά μέσω της τιμής μετατροπής », και ότι « συνεπώς, το ποσό που... καταβλήθηκε σε DM ήταν πολύ υψηλό μέχρι ποσού που εποίκιλλε μεταξύ 400 και 1 200 DM κατά μήνα. Η αποζημίωση για το μήνα Μάρτιο του 1986... καταβλήθηκε συνεπώς υπό την επιφύλαξη της οριστικής αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τυχόν αναζήτηση του επιπλέον εισπραχθέντος ποσού ».

4 Στις 21 Απριλίου 1986, ο γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέστειλε στον Frank έγγραφο με το εξής περιεχόμενο: « Μετά από εμπεριστατωμένη έρευνα του φακέλου σας, δεν θα σας ζητηθεί να επιστρέψετε τα επιπλέον καταβληθέντα ποσά. Το Ελεγκτικό Συνέδριο διατηρεί όμως το δικαίωμα να συμψηφίζει τα ως άνω ποσά σε περίπτωση αναδρομικής τυχόν αυξήσεως των μισθών ή τυχόν προσαυξήσεως του διορθωτικού συντελεστή. »

5 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου απηύθυνε στον Frank έγγραφο, πληροφορώντας τον ότι:

« Η πεπλανημένη εφαρμογή, κατά τα οικονομικά έτη 1983 έως 1985, του συντελεστή και της ήδη διορθωμένης τιμής συναλλάγματος με τον ίδιο συντελεστή για τους υπολογισμούς της μεταβατικής αποζημιώσεως και της αποζημιώσεως που προβλέπεται από το άρθρο 50 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων επέφερε την καταβολή υπερβάλλοντος ποσού 45 523 Ecu που το Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να εξακολουθήσει να προσπαθεί να το αναλάβει το δυνατόν συντομότερα.

Η πεπλανημένη εφαρμογή που αποδείχθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο οφείλεται στη διοίκησή του και ακριβέστερα στον υπάλληλο που επελήφθη του υπολογισμού των οικονομικών σας δικαιωμάτων, ο οποίος εφήρμοσε δύο φορές στους υπολογισμούς του τον ισχύοντα διορθωτικό συντελεστή. Η διοίκηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου σας πληροφόρησε κατόπιν ότι δεν θα αναζητούσε το ποσό αυτό, εκτός αν εξεδίδετο κανονισμός του Συμβουλίου με αναδρομική προσαρμογή των μισθών ή των διορθωτικών συντελεστών. (Έγγραφο... της 21ης Απριλίου 1986.)

Η πιο πάνω άποψη είναι η άποψη της διοικήσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου και όχι του σώματος, το οποίο δεν είχε γνώση του προβλήματος αυτού παρά μόνο ύστερα από τις έρευνες των δικών του ελεγκτών.

Ήδη αυτό τούτο το σώμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αντιτιθέμενο στην άποψη της διοίκησής του, αποφάσισε ότι πρέπει να αναζητήσει τα ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως.

Λόγω του ότι το επίμαχο ποσό είναι σχετικώς σημαντικό, θα φροντίσω ώστε η είσπραξή του να αρχίσει από τον προσεχή μήνα Οκτώβριο με ίσες κρατήσεις κατανεμόμενες σε δύο έτη. »

6 Την 1η Οκτωβρίου 1987, ο Frank άσκησε κατά του εγγράφου της 30ής Σεπτεμβρίου 1987 διοικητική ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων.

7 Με έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 1987, οι δικηγόροι του Frank κάλεσαν τη διοίκηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου να απαντήσει πριν από τις 14 Οκτωβρίου 1987 ότι δεν θα προβεί στην κράτηση που αναγγέλθηκε με το έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1987.

8 Στις 16 Οκτωβρίου 1987 η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του Ελεγκτικού Συνεδρίου απηύθυνε στον Frank έγγραφο με το οποίο του ανήγγειλε ότι μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση εις απάντηση της διοικητικής του ενστάσεως εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, « για να μη βλαβούν τα δικαιώματά του, έδωσε εντολή να ανασταλεί η εκτέλεση των κρατήσεων που αναγγέλθηκε με το έγγραφό μου της 30ής Σεπτεμβρίου 1987 » και ότι « η αναστολή αυτή ασφαλώς δεν συνεπάγεται καμιά επιζήμια αναγνώριση από μέρους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ».

9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Οκτωβρίου 1987, ο Frank άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της πιο πάνω αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 1987.

10 Με αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που κατατέθηκε στις 19 Οκτωβρίου 1987, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, παράγραφος 4, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, ο αιτών ζητεί από το Δικαστήριο, πριν εκδικάσει την υπόθεση και αν είναι δυνατόν χωρίς προφορική διαδικασία, να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως του καθού, της 30ής Σεπτεμβρίου 1987, μέχρις ότου εκδικαστεί η υπόθεση κατ' ουσίαν, έτσι ώστε να εξακολουθήσει να καταβάλλεται στον αιτούντα χωρίς μείωση το ποσό της συντάξεως που είχε μέχρι τώρα και να καταδικαστεί το καθού στα δικαστικά έξοδα.

11 Το καθού υπέβαλε τις έγγραφες παρατηρήσεις του στις 26 Οκτωβρίου 1987. Δεδομένου ότι τα δικόγραφα των διαδίκων περιλαμβάνουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να κριθεί η αίτηση αναστολής εκτελέσεως, δεν παρίσταται αναγκαίο να ακουστούν οι διάδικοι προφορικά.

12 Αιτιολογώντας την αίτησή του, ο αιτών υποστηρίζει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεσμεύεται από το γράμμα του εγγράφου που του έστειλε στις 21 Απριλίου 1986, καθώς και από το περιεχόμενο του εγγράφου της 7ης Μαρτίου 1986. Εκτός του ότι το περιεχόμενο της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της 21ης Απριλίου 1986 είναι σαφές, παραβιάζεται η αρχή της εμπιστοσύνης στις συναλλαγές, διότι τόσο ο υπάλληλος όσο και ο συνταξιούχος υπάλληλος δεν θα μπορούν πλέον να εμπιστεύονται σε μια σαφή και απερίφραστη δέσμευση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής.

13 Για να αποδείξει το επείγον των αιτούμενων ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών επικαλείται τη δυσχερή οικονομική κατάσταση στην οποία θα βρεθεί αν η σύνταξή του, ύψους 3 741 DM, του μειωθεί κατά το ένα τρίτο περίπου. Ο αιτών θεωρεί ότι είναι απαραίτητη μια ταχεία απόφαση του Δικαστηρίου πριν κρίνει επί της ουσίας για να αποφευχθεί αυτή η κατάσταση.

14 Το Ελεγκτικό Συνέδριο ζητεί την απόρριψη της παρούσας αιτήσεως, ισχυριζόμενο ότι είναι απαράδεκτη και εν πάση περιπτώσει αβάσιμη. Το καθού θεωρεί ότι η αίτηση αναστολής είναι απαράδεκτη δεδομένου ότι στερείται αντικειμένου αφού το Ελεγκτικό Συνέδριο, με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 1987, ειδοποίησε τον προσφεύγοντα ότι, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της διοικητικής του ενστάσεως και για να μη παραβλαβούν τα δικαιώματά του, δόθηκε εντολή να ανασταλεί η εκτέλεση των κρατήσεων που αναγγέλθηκε με το έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1987. Συνεπώς, πρέπει να καταργηθεί η παρούσα διαδικασία κατά το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Επιπλέον, το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρεί την αίτηση αναστολής απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος και ελλείψει εμφανούς βασιμότητας της προσφυγής.

15 Επί της ουσίας, το Ελεγκτικό Συνέδριο φρονεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της πληροφορίας που δόθηκε στον αιτούντα, σύμφωνα με την οποία δεν θα του αναζητηθούν τα αχρεωστήτως καταβληθέντα πριν εκδοθεί η απόφαση εις απάντηση της ενστάσεώς του, ελλείπει επίσης η προϋπόθεση του επείγοντος. Το καθού φρονεί ωσαύτως ότι ο αιτών δεν προσκόμισε καμιά απόδειξη για τη ζημία την οποία επικαλείται. Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να νοηθεί ανεπανόρθωτη η ζημία, την οποία μπορεί να υποστεί ο αιτών, αφού, αφενός μεν, η σχεδιαζόμενη αναζήτηση κατανεμήθηκε σε δύο έτη έτσι ώστε να παραμείνουν οι αποδοχές του σε ικανοποιητικό επίπεδο, αφετέρου δε, αν

η απόφαση επί της ουσίας καταλήξει στο ότι δεν χωρεί αναζήτηση, τα αντίστοιχα ποσά θα επιστραφούν ασφαλώς στον αιτούντα.

16 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 185 της Συνθήκης, οι προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως μπορεί, αν κρίνει ότι το απαιτούν οι συνθήκες, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξης.

17 Για να διαταχθεί αυτό το προσωρινό μέτρο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να προσδιορίζει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους οι οποίοι δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του αιτούμενου μέτρου, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά που αποδεικνύουν το επείγον.

18 Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον που αναφέρεται στο προαναφερθέν άρθρο 83, παράγραφος 2, πρέπει να κρίνεται σε συνάρτηση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως για να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

19 Χωρίς να υπάρχει ανάγκη να ερευνηθεί αν οι λόγοι τους οποίους προβάλλει ο Frank μπορούν να δικαιολογήσουν εκ πρώτης όψεως τη λήψη των μέτρων τα οποία ζητεί, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ελλείπει στην προκειμένη περίπτωση η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον για να αποφευχθεί μια σοβαρή και δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη. Πράγματι, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναφέρει ρητώς στο έγγραφό του της 16ης Οκτωβρίου 1987 ότι « έδωσε εντολή να ανασταλεί η εκτέλεση των κρατήσεων που αναγγέλθηκε με το έγγραφό του της 30ής Σεπτεμβρίου 1987 », και, επομένως, δεν μπορεί να λογιστεί, αφού η εφαρμογή της αποφάσεως αυτής ανεστάλη από την αρχή η οποία την εξέδωσε, ότι υφίσταται υπό τις παρούσες περιστάσεις επείγον που να δικαιολογεί την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

20 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα),

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Νοεμβρίου 1987.

Ο γραμματέας
P. Heim

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος
G. C. Rodríguez Iglesias